

Vlaams
Parlement

vergadering **C64**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 28 november 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG) gemelde problemen met betrekking tot de recyclageparken – 365 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het opkrikken van de bebossingsgraad – 451 (2017-2018)	5
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de controle op de aanplakking van stedenbouwkundige vergunningen op terreinen – 466 (2017-2018)	6
VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over veilige asbestverwijdering in scholen – 469 (2017-2018)	8

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) gemelde problemen met betrekking tot de recyclageparken – 365 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, recyclageparken spelen een centrale rol in de inzameling van huishoudelijk afval. Op 16 september 2016 keurde de Vlaamse Regering het uitvoeringsplan voor het huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval goed. Daarin wordt verwezen naar het recht en de plicht van de burger om op een eenvoudige en correcte manier van zijn afvalstoffen af te raken. Het afvalplan verwijst naar het uitbouwen en verbeteren van de werking van de recyclageparken in Vlaanderen. Door onder meer kleine recyclageparken in te richten, waar alleen de meest voorkomende afvalfracties worden ingezameld, wil Vlaanderen het comfort van de dienstverlening verhogen.

Bij de goedkeuring van het uitvoeringsplan voor het huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval lag de oprichting van minirecyclageparken niet voor de hand, omdat ze aan dezelfde milieuwetgeving moesten voldoen als reguliere recyclageparken. Daardoor was de oprichting van een minirecyclagepark wettelijk nog niet mogelijk. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) zou de nodige aanpassingen aan de wetgeving voorstellen na een screening van de betreffende rubrieken en voorwaarden in het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning (VLAREM). Die aanpassingen zouden nog dit jaar moeten worden afgerond.

Het zijn de lokale besturen die instaan voor een georganiseerd netwerk van huis-aan-huizingzamelingen, inzamelpunten en de recyclageparken. Vlaanderen laat de regie in handen van de lokale besturen. Helaas ontvingen wij op 25 oktober jongstleden een communicatie vanuit de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), waarbij heel wat gemeenten zouden melden dat het functioneren van de recyclageparken zou worden bemoeilijkt door allerlei juridische belemmeringen. De VVSG zou u daarover al een signaal hebben gegeven, aldus de berichtgeving die wij toen ontvingen. Zo vernemen we ook dat lokale besturen bij het vernieuwen van de milieuvergunning bepaalde eisen opgelegd zouden krijgen inzake hemelwater. Ook de geluidsnormen van VLAREM zouden een bron van conflict zijn. De federale arbeidsinspecteurs zouden bepaalde voorwaarden opleggen voor de inzameling van gevaarlijke afvalstoffen, zoals asbestcement, die volgens de VVSG moeilijk met de praktijk te verzoenen zijn.

Bij de bespreking van de beleidsbrief hebt u te kennen gegeven dat er overleg plaatsvindt met de verschillende intercommunales, met de OVAM, met de VVSG en met de federale overheid, om uit te zoeken hoe dat kan worden aangepakt en hoe dat veiliger kan gebeuren, en op voor de lokale besturen haalbare manieren.

Minister, hoe evalueert u het overleg over deze problematiek? Loopt dat nog steeds, of zijn de werkzaamheden ondertussen afgerond? Indien ze afgerond zijn, wat zijn de conclusies? Hoe staat u ten aanzien van de juridische belemmeringen die de VVSG aanklaagt? Welke acties zult u ondernemen om de eventuele problemen op te lossen? Plant u een evaluatie en eventuele herziening van de wettelijke randvoorwaarden? Zo ja, op welke termijn? Op welke manier zal er een kader worden gecreëerd om de werking van de recyclageparken op lange termijn te verzekeren? Wat is de stand van zaken van de aanpassingen aan de wetgeving om de oprichting van minirecyclageparken wettelijk mogelijk te maken? Plant u bij de aanpassingen ook een regeling inzake mobiele minirecyclageparken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wij kennen het probleem, mevrouw De Vroe. Het is ons uiteraard gesignaleerd. We hebben daar ook een gesprek over gehad. Het is ook aan bod gekomen in de werkgroep huishoudelijk afval van het Overlegplatform Huishoudelijke Afvalstoffen.

U moet wel weten dat de problemen die de VVSG meldt, heel divers zijn. Er moeten daar verschillende sporen bewandeld worden. De problematiek inzake de asbestinzameling op recyclageparken moet bijvoorbeeld via de federale overheidsdienst aangepakt worden. Er zal een actualisatie moeten komen van de omzendbrief omtrent de asbestinzameling. De bepalingen die in de milieuvergunning worden opgelegd omtrent hemelwater, zijn inderdaad strikter geworden. Die bepalingen worden ook aan alle bedrijven opgelegd die afvalstoffen inzamelen en verwerken, niet alleen de recyclageparken. Dat is natuurlijk om onze waterkwaliteit volop te verbeteren, waar we dus bijkomende inspanningen moeten doen. En vanwege de geluidsnormen die gelden voor specifieke bestemmingszones, is het hakselen van snoeihout op een recyclagepark niet altijd of op elke locatie mogelijk.

Om een antwoord te kunnen bieden op die verschillende vragen van de VVSG heb ik aan de Beleidsraad Omgeving, waar alle verschillende diensten ook in vertegenwoordigd zijn, de opdracht gegeven om een werkgroep op te richten met vertegenwoordigers van de verschillende betrokken diensten binnen het departement, de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en de OVAM. Op korte termijn moeten zij voorstellen uitwerken om oplossingen te bieden voor de gestelde problemen. Uiteraard is de VVSG daar ook bij betrokken. Als uit de werkzaamheden van die werkgroep blijkt dat er aanpassingen moeten gebeuren aan de wetgeving, dan zullen we dat zeker bekijken. Ik wil natuurlijk eerst de bevindingen van die stuurgroep afwachten, voor we daar definitieve uitspraken over doen. Er wordt ook gewerkt aan de omzendbrief betreffende de inzameling van hechtgebonden asbest op de recyclageparken, maar dat is, zoals gezegd, met de federale overheidsdienst die moet toezien op de werkomstandigheden.

Er bestaat ook een kader dat de beleidsmatige uitgangspunten voor de werking van de recyclageparken vastlegt. Dat is het uitvoeringsplan 'Huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval'. En natuurlijk heb je ook het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA) en het VLAREM, die juridische bepalingen opleggen.

Er is een discussiedocument opgemaakt over de nodige aanpassingen aan VLAREM om vaste minirecyclageparken en gft- en huisvuilinzameling mogelijk te maken. Dit wordt nu besproken met de verschillende betrokken partijen zodat het kan worden opgenomen in de volgende aanpassing van VLAREM.

Er wordt op dit ogenblik geen aanpassing van de wetgeving gepland voor de mobiele minirecyclageparken. Men gaat ervan uit dat die niet vergunningsplichtig zijn. Het is dus niet de bedoeling om dat aan te passen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, uiteraard zal ik samen met u uitkijken naar de bevindingen van de werkgroep die u hebt gevraagd om voorstellen uit te werken en oplossingen te zoeken. Uw antwoord over de minirecyclageparken was heel duidelijk, namelijk dat VLAREM moet worden aangepast, en de mobiele parken worden geacht niet vergund te zijn. Ik dank u voor uw antwoord en ik zal de bevindingen van de werkgroep zeker verder opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het opkrikken van de bebossingsgraad – 451 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, sinds onze ontmoeting vorige week weet iedereen dat ik niet aanwezig was op het Bosforum, en u wel. Iedereen weet ook dat ik wel geïnteresseerd ben in wat er is gezegd. Ik moet me dus wel beroepen op de communicatie daarover in de pers. Die was niet helemaal duidelijk inzake een ander aspect dan wat we vorige week hebben besproken. Daarom heb ik er enkele vragen over.

Het gaat over wat de pers omschrijft als een, mogelijk nieuw, decretaal initiatief om te komen tot het opkrikken van de bebossingsgraad in de gebieden die ruimtelijk al zijn ingepland als bos.

Minister, gaat het hier over een nieuw decretaal initiatief dat u aankondigt? Of gaat het over nieuwe initiatieven in het kader van een regelgeving die al bestaat? Over welke initiatieven gaat het dan? U zei dat u verder wilt inzetten op het verbeteren van structuur en diversiteit van die bossen, dat u de kwaliteit van de bossen dus wilt verhogen. Hierbij heb ik dezelfde vraag: zijn dat nieuwe initiatieven of is er een nieuw decretaal initiatief nodig?

De eerste twee vragen zijn minder belangrijk inzake de beleidsrelevantie, maar wel om te weten over welke gebieden het gaat. Waar wilt u dat toepassen? Gaat het over die 13.000 hectare die wel is ingekleurd als bos, maar die het effectief niet is? Indien dit al bepaald is, kunt u dan een overzicht bieden van waar u prioritair werk van wilt maken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wat houdt het voorstel in? De bedoeling is om de ingekleurde bosgebieden waar geen bossen op staan ... Herinner u de discussie van daarnet: het is niet omdat iets een bestemming heeft op een plan, dat het zo is op het terrein. Het gaat over de bosgebieden die als bosgebied zijn ingekleurd, maar waar geen bomen of bossen op staan. De bedoeling is om de subsidie die we daarvoor verlenen, op te trekken. Het gaat over artikel 87 van het Bosdecreet voor bossen in bosgebied. We willen dat percentage verhogen om het bebossen aantrekkelijker te maken.

Met de kwaliteit en de diversiteit van de bossen zijn we al volop bezig. Dat is ook de reden waarom uit de laatste inventarisatie is gebleken dat de kwaliteit van de bossen zoveel is verbeterd. Het is een bestaand subsidiesysteem voor bebossen en herbebossen, waar wordt ingezet op het bevorderen van bebossingen en herbebossingen met inheemse en standplaatsgeschikte boomsoorten.

Met het nieuwe kader dat de regering heeft goedgekeurd voor de nieuwe natuurbeheerplannen, zijn er extra stimulansen bij gekomen die de realisatie nastreven. Het gaat over een uitbreiding van de financiële ondersteuning voor inspanningen die het natuurlijke karakter van onze bossen bevordert. Het betreft beheersvergoedingen, het stimuleren van omvormingsbeheer van homogene bosaanplantingen en het uitbreiden van de mogelijkheden om eenmalige investeringen te vergoeden, ook wat betreft de recreatieve ontsluiting van bossen. Als je subsidies krijgt, moet je een beheersplan opmaken, waaronder de aandacht voor de betere kwaliteit en het omvormen naar meer diversiteit valt. Door dit op te trekken

zodat iedereen er voortaan een beroep op kan doen, is het de bedoeling dat dit veel meer resultaat zal hebben op het terrein.

Van het beleid dat we al jaren voeren inzake de omvorming zien we al de resultaten, doordat onze bossen diverser en natuurlijk rijker zijn geworden. Het is heel belangrijk dat dat resultaat zichtbaar is op het terrein.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Minister, gaat het dan niet om een nieuw decreet, maar om de uitvoering van principes vervat in het huidige decreet? Zal wat acties en subsidies betreffen, een en ander mogelijk worden wat op dit ogenblik niet mogelijk is, of zal het beter worden gefinancierd?

Minister, ik heb begrepen dat het wel degelijk gaat over die gebieden die op dit ogenblik in onze ruimtegebruik zijn ingekleurd als 'zouden bos moeten zijn' maar het effectief niet zijn. Ik heb nog niet gehoord of u gebieden prioriteert waar u dat bij voorrang wilt realiseren. Kunt u dit nog even verduidelijken?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Minister, ik heb u in het verleden al vaak bevraagd over dit thema. Ik kan mijn blijheid alleen maar opnieuw uiten.

Ik ben blij dat u werk maakt van het optrekken van die subsidies van de gebieden die ingekleurd staan als bosgebied en waar momenteel geen bomen staan. Dit is al lang mijn pleidooi. Ik ben heel tevreden dat u daar effectief werk van maakt.

Het is mij persoonlijk niet duidelijk, ik dacht dat u gezegd dat u een nieuw ontwerp van decreet zou uitwerken. De heer De Bruyn denkt niet dat het ingekapseld zal zijn in het kader van de natuurbeheerplannen. Kunt u daar duidelijkheid over scheppen? Ik dacht dat een nieuw ontwerp van decreet de bebossingsgraad zou opkrikken. Ik dacht dat tegelijkertijd die toegankelijkheid zou worden ingekapseld. Misschien is het toch wel goed om ons een stand van zaken te geven omtrent dat ontwerp van decreet, en ook wat modaliteiten als dat zou kunnen, en ook iets meer informatie. Dit kan worden nagestuurd, maar dat is belangrijk.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het gaat over een aanpassing van het bestaande decreet, namelijk artikel 87 van het Bosdecreet omdat daar effectief het subsidiepercentage in staat. We moeten dat aanpassen. Dat ligt momenteel voor advies voor bij de Inspectie van Financiën. We hopen snel een advies te krijgen. Als dat negatief is, moeten we nog een weg bewandelen.

Het is volgens ons niet mogelijk, mijnheer De Bruyn, om dat prioriteit te geven. Ik begrijp uw vraag om in bosarme regio's sneller te gaan. Het staat voor iedereen open en iedereen kan in aanmerking komen. We kunnen daar moeilijk beginnen decretaal een onderscheid te maken, want dat kan wijzigen met de jaren. Dat staat niet in het voorstel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de controle op de aanplakking van stedenbouwkundige vergunningen op terreinen – 466 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, voorzitter, de aanplakking van vergunningen op het terrein is een belangrijke kwestie. Wie een bouw- of verkavelingsvergunning aanvraagt, moet die aanplakken zodat de mensen tijdens het openbaar onderzoek bezwaren en een beroep kunnen indienen tegen de aanvraag.

Ik stelde hierover in maart 2016 al eens een vraag naar aanleiding van een interessant project in Roeselare. In de meeste gemeenten is het een verklaring op eer van de bouwmeester die er hangt. In Roeselare heeft men met bpost samengewerkt. De postbodes controleerden de aanplakking en of de vergunning bleef hangen. U antwoordde toen dat geen enkel systeem waterdicht kan zijn en noemde de piste met bpost interessant. Andere gemeenten werken met verklaringen op eer, maar uiteindelijk zal het toch altijd een feitenkwestie blijven.

Intussen zijn we een jaar verder en binnenkort start ook de omgevingsvergunning – dat hoop ik toch. In een recent artikel wordt een interessant overzicht gegeven van de regelgeving. Men verwees naar de noodzaak van de aanplakking.

Werd de problematiek van controle op het aanplakken van vergunningen en affiches voor openbaar onderzoek reeds verder onderzocht, mede in het licht van de inwerkingtreding van het Omgevingsdecreet? Is hierover overleg met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSOG)?

Denkt u dat een algemene uitrol van het samenwerkingsmodel tussen lokale besturen en bpost een oplossing kan bieden voor dit probleem?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het decreet betreffende de omgevingsvergunning regelt de bewijsvoering rond de bekendmaking van het openbaar onderzoek en van de uiteindelijke beslissing. Er staat niet uitdrukkelijk in hoe gemeenten moeten toekijken op de correcte bekendmaking. Het laat die vrijheid bewust open zodat de gemeenten zelf kunnen beslissen op welke manier zij de aanplakking wensen te controleren.

De verschillende keuzes, die ik in mijn antwoord op uw schriftelijke vraag al heb geschetst, blijven dus bestaan. Een verklaring op eer van de bouwheer, een of meerdere controles ter plaatse door de gemeente zelf of door het inschakelen van bpost of een andere dienstverlener, een combinatie van verschillende controlesystemen, dat kan allemaal. Het is aan de gemeente om daarover te oordelen.

Het samenwerkingsmodel met bpost is een van de oplossingen om naar een meer gerichte controle te gaan. Het is niet de enige oplossing. Gemeenten kunnen kiezen om met andere ondernemingen in zee te gaan, ik denk aan nutsbedrijven of andere, of met een plaatselijke landmeter of deurwaarder. Ze kunnen ook eigen personeel de baan opsturen.

Ik wil geen commerciële onderneming bevoordelen ten opzichte van een andere en kan en zal de samenwerking met bpost dus niet opleggen. Het is een heel mooi voorbeeld, maar wij kunnen dat niet afdwingen. Het behoort tot de bevoegdheid van de gemeente om daarover te oordelen. Het beste wat we kunnen doen is de goede praktijken van de lokale besturen uitwisselen en op die manier zorgen dat anderen geïnspireerd geraken om daarmee verder te gaan. Dat is zeker een van de mooie oplossingen voor een betere controle.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik heb deze vraag vooral gesteld omdat we in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) een belangrijke bepaling hebben ingeschreven, namelijk dat wie geen bezwaar indient tijdens een openbaar onderzoek,

nadien ook geen beroep kan aantekenen. Daar staan ikzelf en mijn fractie heel erg achter. Het is goed dat we dat gedaan hebben. Nu moeten we er natuurlijk ook voor zorgen dat iedereen zeker de mogelijkheid krijgt om bezwaar aan te tekenen. Dat betekent dat de aanplakking er zeker moet zijn.

Het feit dat u vrij voluntaristisch antwoordt dat u de goede praktijken verder wilt onderzoeken en inspiratie wilt halen uit het voorbeeld van bpost, stemt me hoopvol.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over veilige asbestverwijdering in scholen – 469 (2017-2018)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, de concrete aanleiding voor deze vraag is wat er is gebeurd in een school in Moerbeke-Waas. Tijdens afbraakwerken werd asbest verwijderd, maar daar liep het mis. De betrokken school en het gemeentebestuur stuurden de 385 leerlingen naar huis en aan de ouders werd gevraagd om schoenen en kleren te wassen. Intussen is een onderzoek gestart naar de mogelijke blootstelling van de kinderen aan asbestvezels.

Het is echt onaanvaardbaar dat kinderen en asbest samenkomen in een verhaal. De betrokken aannemer reageerde via de media en ik vond dat behoorlijk minimaliserend. Het gaat uiteindelijk over een bijzonder risicovol materiaal. Daar laconiek op reageren, vind ik behoorlijk onrustwekkend.

Asbest komt regelmatig aan bod in de media en vaak als er ergens iets misloopt. Iedereen onderschrijft de doelstelling om Vlaanderen asbestvrij te maken. Er is het plan van de Vlaamse Regering om dat tegen 2040 te doen. Gelukkig lopen intussen de eerste projecten om asbest te verwijderen in onder andere scholen. Uit de Schoolgebouwenmonitor blijkt dat 92 procent van de scholen een asbestinventaris heeft opgemaakt, maar het slechte nieuws is dat meer dan de helft asbest bevat.

Om Vlaanderen asbestvrij te maken, zal de komende jaren het tempo verhoogde worden om asbest te verwijderen. Als er nu regelmatig al iets misloopt, dan zal dat in de toekomst misschien nog meer gebeuren.

Minister, werden reeds scholen volledig asbestvrij verklaard in het kader van de driehonderd pilootprojecten voor dit jaar? Daarvoor was in 7,5 miljoen euro voorzien. Als ik me niet vergis, ging het in de eerste plaats ook over inventariseren. Behoort de school in Moerbeke-Waas tot deze pilootscholen? Als het plan om Vlaanderen asbestvrij te maken nog niet klaar is, lijkt het me toch nuttig om al eens met de sectoren van asbestverwijdering samen te zitten ter voorbereiding. Gebeurt dergelijk overleg? Welke knelpunten komen daaruit? Welke initiatieven kunt u op korte termijn nemen om aannemers erkend voor asbestverwijdering, extra aan te manen tot zorgvuldigheid, zeker als het gaat om scholen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Binnen de driehonderd scholen die deelnamen aan de steekproef asbestinventarisatie bij scholen, werden al bij drie scholen asbestverwijderingen uitgevoerd. De verwijderingen richtten zich op de meest urgente situaties waar op korte termijn acties moeten worden genomen. De school te Moerbeke-Waas behoort niet tot de scholen die deelnamen aan de steekproefinventarisatie.

In voorbereiding van het asbestafbouwbeleid liepen de voorbije twee jaar, en lopen nog steeds, gesprekken met alle belanghebbenden, met als doel knelpunten in de uitrol van het asbestafbouwbeleidsplan maximaal te vermijden. Het toezicht op de erkende asbestverwijderaars valt onder de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg. Dat is geen bevoegdheid van Vlaanderen. Samen met het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION), GO! en de onderwijskoepels zetten we wel in op het informeren en begeleiden van scholen die met de asbestproblematiek te maken hebben, zodat ze kunnen toezien op de selectie van een juiste aannemer en een juiste uitvoering.

Voor driehonderd scholen die deelnamen aan de steekproef is een protocol afgesloten om hen daarbij te begeleiden en te ontzorgen. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) sloot hiervoor raamcontracten af en contracteerde asbestdeskundigen om steekproefsgewijs te controleren op correcte verwijdering. Deze controle richt zich op alle fases van de verwijdering, zowel voorafgaand, tijdens als bij het afsluiten van de werken. De scholen kunnen bij incidenten ook de lokale toezichthouders inschakelen.

Ik heb de afdeling Handhaving ook gevraagd om in 2018 prioritair in te zetten op het thema asbest. Ik heb de OVAM gevraagd om binnen haar opdracht asbestafbouwbeleid samen met de afdeling Handhaving en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) een samenwerkingsprotocol af te sluiten, net om het toezicht op onzorgvuldig handelen met asbest te versterken. Ondersteuning van de lokale toezichthouders en meer controle op werven staan hierin centraal.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Het gaat nu om drie scholen op driehonderd. Dat zijn er weinig, maar ik neem aan dat dit de komende maanden nog flink zal stijgen.

Het is goed dat er steekproeven gebeuren en dat er aandacht wordt besteed aan de lokale toezichthouders. Er is het perspectief dat we in de komende decennia versneld alle asbest in Vlaanderen willen verwijderen.

Ik denk dat die sector vandaag nog vrij beperkt is. Het aantal aannemers is nu ook niet zo groot. Ik neem dus aan dat heel veel bedrijven bijkomende erkenningen zullen proberen te verkrijgen, dat men zich gaat opleiden en dergelijke meer. Dat is natuurlijk allemaal goed, maar ik vrees een beetje dat er af en toe wel eens iets gaat mislopen, zoals we dat de jongste tijd toch af en toe zien. Ik denk dat het wel een impact kan hebben als u als bevoegd minister met die sector samenzit en hun op het hart drukt dat het allemaal veilig moet gebeuren. Dat is eigenlijk mijn concrete vraag, dat u sterk en daadkrachtig die oproep zou doen. Een steekproef is immers natuurlijk niet preventief. Dat is veeleer controlerend en remediërend in het beste geval. Ik denk dus dat u voor de uitrol van dat plan het best toch al eens een stevig signaal kunt geven aan de sector.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Dat is een thema dat mij ook in het bijzonder beroert. Elke dag zijn er wel calamiteiten met asbest. Dit was er zo eentje dat natuurlijk in het bijzonder opviel omdat er sprake was van de combinatie kinderen en asbest. Die zijn natuurlijk bijzonder kwetsbaar. We hebben hier in maart een hoorzitting gehad met onder andere de OVAM. Een van de dingen die me zijn bijgebleven, is dat diegene die de OVAM vertegenwoordigde, zei dat er inzake asbest eigenlijk een vals gevoel van veiligheid heerst. Ik stel vast dat dat inderdaad zo is. We hebben dat onder andere in dit geval gezien, en ik denk niet dat het probleem is opgelost met het aanmanen tot zorgvuldigheid van aannemers erkend voor asbestverwijdering. Ik neem immers aan dat ze dat in de meeste gevallen

wel doen, maar het zijn gewoon aannemers en blijkbaar mogen alle dakaannemers eenvoudige handelingen doen. Als die op een onzorgvuldige manier asbest verwijderen, dan heb je ook een gigantisch probleem. Eigenlijk zouden alle aannemers daar dus aandacht voor moeten hebben.

Zoals ik al zei, ik ben daar bijzonder gevoelig voor, en ik let natuurlijk wel op als ik me in mijn provincie en erbuiten begeef. Ik vertel heel kort een anekdote. Ik zag in een school die men aan het slopen was, dat men er de benedenverdieping liet staan en het pleisterwerk aan het verwijderen was met beitelhamers. Die taak heeft dagenlang geduurd. Ik vroeg me af of er in het kader van de asbestinventaris van die school wel was gecontroleerd of er asbest in dat pleisterwerk zat. Ik heb me als bezorgd burger kenbaar gemaakt. Misschien dachten of zagen ze ook wel dat ik parlamentslid ben, maar soit, ik heb het als bezorgd burger gedaan. Ik werd daar vriendelijk ontvangen. Op die school zei men me dat bij hun asbestinventaris het pleisterwerk niet was gecontroleerd. Ik moet zeggen dat het me wel een beetje koud om het hart werd. Ik dacht aan de honderden, zo niet duizenden kinderen die daar in de buurt rondlopen. Als dat inderdaad niet was gebeurd en er zou asbest in zitten, dan zou er wel een gigantisch probleem zijn. Ik heb toen mijn licht bij de aannemer in kwestie opgestoken. Dat was geen asbestverwijderingsaannemer, want in wezen ging het niet om asbest. Gelukkig had die op eigen initiatief op verschillende plekken een staal laten nemen van het pleisterwerk. Daaruit bleek dat dat negatief was voor de aanwezigheid van asbest. Ik wil daarmee zeggen dat de inventarissen die de scholen de voorbije jaren hebben gemaakt – de eerste inventarisatie dateert al van een jaar of twintig geleden, denk ik –, in veel gevallen onvolledig zijn. Daarom is die studie van de OVAM allicht gebeurd, om te bekijken of die inventarissen kloppen of niet.

Men moet er dus niet alleen voor zorgen dat asbestverwijderingsfirma's aandacht hebben voor een juiste verwijdering. Ik neem aan dat ze die meestal wel hebben, maar het gaat om alle andere aannemers, omdat die vaak ook worden geconfronteerd met asbestgevoelig materiaal en dat in veel gevallen gewoon niet weten, zich daar niet bewust van zijn. Minister, ik zou u dus ook willen vragen om daar in het plan dat u zult uitrollen, ook in het bijzonder aandacht voor te hebben, zeker als er kinderen bij betrokken zijn. Dat is immers het gevaarlijkst. We weten immers allemaal dat asbestgerelateerde aandoeningen een cumulatietijd hebben van dertig, veertig jaar. Kinderen zijn in dezen dus bijzonder gevoelig.

Ik zou er bij dezen ook toe willen oproepen om, wanneer men het plan uitrolt, daar ook in het parlement aandacht voor te hebben. We zullen daar in de regeling van de werkzaamheden dus ook wel aandacht voor hebben. Minister, is de uitrol van het plan nog steeds op schema? U hebt altijd gezegd dat in het voorjaar van 2018 te zullen doen. Is dat nog steeds het plan?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het plan is op schema. Die timing blijven we aanhouden.

Mijnheer Sanctorum, ik heb daarnet duidelijk aangegeven waar de bevoegdheid zit. Wij vinden het echter ook belangrijk dat we zelf ook binnen dat plan scholen ontzorgen, en daar ook bij begeleiden. Ook daarom voeren we die controle uit, steekproefsgewijs, naar de correcte verwijdering en het hanteren van de juiste praktijken. Ik vind het ook heel belangrijk om daar volop op in te zetten.

Mijnheer Danen, u zegt dat we niet alleen de erkende verwijderaars moeten controleren. Op dit moment ligt er een voorstel tot wijziging van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLA-REMA) op tafel. Dat zit bij de Raad van State op dit moment. Daarin zit een sloopopvolgingsplan. Het is de bedoeling daarvan dat er ook goed wordt bijgehouden wat er gebeurt met wat wordt gesloopt, wat het afval is, waar het naartoe

gaat, zodat dat allemaal veel beter controleerbaar is. Dat lijkt me een heel belangrijk antwoord op uw terechte bezorgdheid dat we het geheel moeten bekijken en ervoor zorgen dat alles veilig is.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Ik ben het natuurlijk eens met de collega dat de veiligheid in de brede zin de grootste aandacht moet krijgen. Je kunt hier zo ongeveer elk aandachtspunt aankaarten als het gaat over asbest. Nu, in dezen was mijn vraag inderdaad vooral gericht, na alle andere vragen in het verleden, op de aannemers zelf.

Ik blijf het een beetje spijtig vinden. Minister, ik ontken niet dat die steekproeven kunnen bijdragen. En het klopt inderdaad: voor vaste toepassingen van asbest moet je geen erkende asbestverwijderaar aannemen. Maar ik vrees eerlijk gezegd dat heel wat aannemers er nogal wat onzorgvuldig mee omgaan. Ik spreek uit ervaring: ik heb ook al gezien hoe sommige aannemers omgaan met die materialen, zelfs als ze zo'n basisopleiding van eenvoudige toepassingen uitvoeren. Ik maak mij daar eerlijk gezegd grote zorgen over, minister, als we dat op grote schaal gaan laten uitvoeren. Want dat betekent dat we misschien zelfs het risico tot blootstelling zullen verhogen. Dat is eigenlijk mijn concrete bezorgdheid. Ik hoop dat we niet die weg zullen opgaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.